

Η ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

Εδάφιο μνήμης: «Ταπεινώθητε ενώπιον του Κυρίου, και θέλει σας υψώσει.» Ιακώβου 4/ δ' 10.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιακ. 3/γ' 13 - 4/δ' 10, Δευτ. 4/δ' 6, Γαλ. 5/ε' 17, Ιερ. 3/γ' 6-10, 20, Πράξ. 19/ιθ' 13-16, Ψαλμ. 24/κδ' 3-6.

Σε πολλές επιχειρήσεις, οι εργαζόμενοι αισθάνονται ότι έχουν περισσότερα δικαιώματα από ό,τι στην πραγματικότητα, προσδοκώντας τον ανάλογο σεβασμό, μεγαλύτερο μισθό, και άλλα πλεονεκτήματα. Αυτή η προβληματική συμπεριφορά αναπτύσσεται με τον καιρό καθώς ο εργαζόμενος προσπαθεί να προωθηθεί. Γίνονται κολακευτικά σχόλια για τη λήψη αποφάσεων, και μη κολακευτικές αποκαλύψεις για συνεργάτες, με πνεύμα εγωιστικής αντιπαλότητας. Όταν ένας δημοσιογράφος κατάφερε να φτάσει στην κορυφή χωρίς να υπονομεύσει κάποιον άλλον, ένας συνάδελφός του είπε με θαυμασμό, «Δεν υπήρχαν θύματα».

Θα ήταν καλό εάν αυτή η εγωιστική αντιπαλότητα περιοριζόταν μόνο στις εταιρίες και όχι στην εκκλησία. Δυστυχώς όμως, η Αγία Γραφή αναφέρει ότι η κοσμική «σοφία» βρίσκεται ακόμη και στους πιστούς.

Αυτή την εβδομάδα θα δούμε τι λέει ο Λόγος του Θεού γι' αυτήν την θλιβερή πραγματικότητα.

Κυριακή 16 Νοεμβρίου

«ΕΝ ΠΡΑΟΤΗΤΙ ΣΟΦΙΑΣ»

Διαβάστε Ιακ. 3/γ' 13. Πώς κατανοείτε τα λόγια αυτού του εδαφίου;

Ορισμένοι σχολιαστές υποστηρίζουν ότι το τρίτο κεφάλαιο της επιστολής έχει να κάνει με τα προσόντα που πρέπει να έχουν όσοι θέλουν να γίνουν δάσκαλοι. Αναμφισβήτητα, ο «σοφός και επιστήμων» δείχνει ικανός υποψήφιος, ωστόσο στο ευρύτερο πεδίο περιλαμβάνεται όλη η συνάθροιση. Η σοφία για την οποία μιλάει εδώ, και σε όλη την επιστολή, ο Ιάκωβος, δεν είναι το διανοητικό εύρος που έχαιρε την ιδιαίτερη εκτίμηση των των Ελλήνων και των άλλων Δυτικών χωρών. Πρόκειται μάλλον για τη συμπεριφορά και τον τρόπο ζωής κάποιου, κάτι το οποίο φαίνεται και από τον όρο «συναναστροφή» (δείτε Α' Τιμ. 4/δ' 12, Εβρ. 13/ιγ' 7, Α' Πέτρ. 1/α' 15, 2/β' 12). Οι πράξεις και η συμπεριφορά μας δείχνουν το πόσο σοφοί είμαστε. Ο Ιησούς δίδαξε το ίδιο όταν είπε ότι «εδικαιώθη η σοφία από των τέκνων αυτής» (Ματθ. 11/ια' 19). Η μοναδική περίπτωση στην Παλαιά Διαθήκη που διαβάζουμε τη φράση «σοφός και συνετός», είναι στην προτροπή του Μωυσή προς το λαό Ισραήλ να τηρήσουν τους νόμους που τους πρόσταξε ο Θεός: «Φυλάττετε λοιπόν και κάμνετε αυτά, διότι αυτή είναι η σοφία σας, και η σύνεσίς σας, ενώπιον των εθνών, τα οποία θέλουσιν ακούσει πάντα τα διατάγματα ταύτα, και θέλουσιν ειπεί, Ιδού λαός σοφός και συνετός είναι το μέγα τούτο έθνος» (Δευτ. 4/δ' 6). Αντιθέτως, το «πικρό» νερό που αναφέρεται στην Ιακ. 3/γ' 11 προξενεί «φθόνον πικρόν και φιλονεικίαν» (εδ. 14) στην εκκλησία. Αυτή η συμπεριφορά θυμίζει τη στάση που κράτησε ο Σατανάς στον ουρανό. Εάν δεν επιλέξουμε συνειδητά να παραδώσουμε το θέλημά μας στον Κύριο, όλοι κινδυνεύουμε να δείξουμε τα χαρακτηριστικά για τα οποία ο Ιάκωβος μας προειδοποιεί.

ΣΚΕΨΗ: Αναλογιστείτε περισσότερο τη φράση, «εν πραότητα σοφίας». Σε ποιες καταστάσεις της ζωής σας πιστεύετε ότι θα σας ήταν ιδιαίτερα χρήσιμη αυτή η σοφία;

Δευτέρα 17 Νοεμβρίου

ΔΥΟ ΕΙΔΗ ΣΟΦΙΑΣ

Διαβάστε Ιακ. 3/γ' 15,16. Ποια είναι η περιγραφή της επίγεια σοφίας; Πώς βλέπουμε συνήθως αυτή τη «σοφία» να εκδηλώνεται στον κόσμο ή ακόμη και στην εκκλησία;

Η σοφία που έχουμε από τη φύση μας είναι «επίγειος», «ζώδης», «δαιμονιώδης» και στερούμενη από Πνεύμα. Αυτό δεν πρέπει να μας εκπλήσσει. Ο Σολομών είχε αναφερθεί στην «οδό ήτις φαίνεται ορθή» αλλά «τα τέλη αυτής είναι οδοί θανάτου» (Παρ. 14/ιδ' 12, 16/ις' 25). Η επίγεια σοφία είναι από τον πυρήνα της ολέθρια. Εάν καλλιεργηθούν, η ζήλια και η αλαζονεία θα φέρουν έριδες και διχόνοια, όπως έγινε με την εκκλησία της Κορίνθου (δείτε Β' Κορ. 12/ιβ' 20 όπου χρησιμοποιούνται παρόμοιοι όροι).

Διαβάστε Ιακ. 3/γ' 17,18, Ιωάν. 3/γ' 3-7, Κολ. 3/γ' 1,2. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για την «άνωθεν» σοφία;

Ενώ ο Ιάκωβος δεν αναφέρεται άμεσα στο Άγιο Πνεύμα, η ιδέα της αναγέννησης είναι ξεκάθαρη. Ο απόστολος, επηρεαζόμενος πιθανόν από τις παραβολές του Ιησού, αναφέρεται στην παρομοίωση της σποράς και της καρποφορίας παραπέμποντας στο λόγο που «σπέρνεται» στην καρδιά των ανθρώπων όταν ακούνε το μήνυμα του ευαγγελίου (δείτε Ματθ. 13/ιγ' 3-9, 18-23). Η ουράνια σοφία είναι «πλήρης ελέους και καλών καρπών». Όπως είδαμε, παρά την έμφαση που δίνει ο Ιάκωβος στην υπακοή και στα καλά έργα ως καρπούς της πίστης, το έλεος θριαμβεύει ακόμη και κατά της κρίσης (Ιακ. 2/β' 13). Με άλλα λόγια, ο αληθινά σοφός δεν θα είναι μόνο ταπεινός και πράος, αλλά όπως ο Ιησούς, θα είναι ειρηνικός, ευγενικός, ελεήμων και πρόθυμος να παραβλέψει τα ελαττώματα των άλλων, χωρίς να είναι επικριτικός.

ΣΚΕΨΗ: Πολύ εύκολα μπορούμε να παρασυρθούμε από τον κόσμο, έτσι δεν είναι; Αναρωτηθείτε κατά πόσο επηρεάζει τον τρόπο ζωής σας η επίγεια σοφία συγκριτικά με την ουράνια;

Τρίτη 18 Νοεμβρίου

Η ΑΙΤΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΜΑΧΩΝ

Διαβάστε Ιακ. 4/δ' 1 και συγκρίνετε με Γαλ. 5/ε' 17. Τι είδους διαμάχη περιγράφουν αυτές οι περικοπές;

Τα πρώτα εδάφια του τέταρτου κεφαλαίου περιγράφουν τους πιστούς που έχουν διαλυθεί εξαιτίας πικρών διαμαχών. Και η αιτία είναι οι ηδονές. Αυτές οι αμαρτωλές επιθυμίες που ο Παύλος αναφέρει μεταφορικά ως «σάρκα», είναι ενάντιες προς τα υψηλότερα πνευματικά μας κίνητρα. Η Χριστιανική ζωή περιλαμβάνει μία παρατεταμένη μάχη η οποία χωρίς την «άνωθεν σοφία» (Ιακ. 3/γ' 17), ξεσπάει στην εκκλησία και προκαλεί πνευματικά τραύματα στους πιστούς.

Διαβάστε Ιακ. 4/δ' 2,3. Ποιες συγκεκριμένες αμαρτωλές επιθυμίες αναφέρονται, και πώς επηρεάζουν την εκκλησία;

Αυτά τα εδάφια περιέχουν άμεσες αναφορές στις Δέκα Εντολές: «Επιθυμείτε, και δεν έχετε, φονεύετε και φθονείτε, και δεν δύνασθε να επιτύχητε» (Ιακ. 4/δ' 2). Οι επαναλαμβανόμενες αναφορές στο πρόβλημα του φθόνου, της επιθυμίας, και των ηδονών (συγκρίνετε Ιακ. 3/γ' 14,16) αντικατοπτρίζουν την προοπτική που έδωσε ο Ιησούς στην Επί του Όρους Ομιλία, όπου εκτός από τις πράξεις, φανερώνονται και τα εσωτερικά κίνητρα. Γι' αυτό, η αναφορά στο φόνο περιλαμβάνει στην ευρύτερη της έννοια και την οργή. Στις πρώτες συναθροίσεις πιθανόν τα μέλη να μην αλληλοσκοτώνονταν. Από την άλλη, όπως διαβάζουμε στις Πράξεις των Αποστόλων, κυρίως στην Ιερουσαλήμ, την έδρα του Ιακώβου, υπήρχαν φορές όπου η προδοσία κατέληγε σε συλλήψεις και στο θάνατο των μελών της εκκλησίας.

«Η φιλαυτία μας είναι εκείνη που προκαλεί την ανησυχία. Αν αναγεννηθούμε, το ίδιο πνεύμα που είχε ο Χριστός θα το έχουμε και εμείς, το πνεύμα εκείνο που Τον οδήγησε να ταπεινωθεί για να μπορέσουμε να σωθούμε εμείς. Τότε δεν θα ζητούμε τις ανώτερες θέσεις. Θα επιθυμούμε να καθίσουμε στα πόδια του Ιησού και να γίνουμε μαθητευόμενοι Του.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 304.

Τετάρτη 19 Νοεμβρίου

ΦΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Διαβάστε Ιακ. 4/δ' 2-4. Γιατί ο Ιάκωβος αποκαλεί τους αναγνώστες του μοιχούς και μοιχαλίδες; Δείτε Ιερ. 3/γ' 6-10, 20, Ησ. 54/νδ' 5, Ιερ. 2/β' 2, Λουκά 16/ις' 13.

Αναφερόμενος στην βιβλική έννοια του Ισραήλ ως νύφη του Θεού, ο Ιάκωβος παρομοιάζει τους πιστούς που έχουν κοσμικές συνήθειες και επηρεάζονται από την κοσμική συμπεριφορά, πνευματικούς μοιχούς. Στην πραγματικότητα με τη στάση τους επιλέγουν κάποιον άλλον ως κύριό τους. Το επόμενο εδάφιο, Ιακ. 4/δ' 5 είναι κάπως δυσνόητο. Ορισμένοι μάλιστα θεωρούν ότι είναι το πιο δύσκολο εδάφιο της Καινής Διαθήκης. Βάση μίας προσεκτικής μελέτης της σύνταξης του εδαφίου και του περιεχομένου, θα μπορούσαμε να αποδώσουμε τα εδάφια 5 και 6 ως εξής: «Η μήπως νομίζετε ότι η Γραφή μάταια μιλάει ενάντια στον φθόνο; Το πνεύμα το οποίο κατοικεί μέσα μας λαχταρά, αλλά Εκείνος μας δίνει περισσότερη χάρη. Γι' αυτό και λέει, 'ο Θεός αντιτάσσεται στους περήφανους και στους ταπεινούς δίνει χάρη'». Όπως τα εδάφια 1-4 μας δείχνουν, το ανθρώπινο πνεύμα («καρδιά») έχει επιθυμίες που μπορεί αρχικά να μην ήταν κακές, αλλά έχουν διαφθαρεί από την αμαρτία. Μοναδική λύση για την κατάσταση μας είναι η χάρη. Οι υπερήφανοι ωστόσο έβαλαν τον εαυτό τους σε μία θέση που δεν μπορούν εύκολα να δεχτούν αυτή τη χάρη. Κάποιος έγραψε ότι λαμβάνουμε τη χάρη όπως οι ζητιάνοι, κρατώντας ένα τενεκεδένιο κουτί. Μόνο εκείνος που είναι ταπεινός, πράος, και αναγνωρίζει την απόλυτη ανάγκη και εξάρτησή του, είναι ανοικτός στη χάρη την οποία με κανένα τρόπο δεν αξίζει. Όπως έγραψε η Ε. Χουάιτ, «η μεγάλη μας ανάγκη είναι εκείνη που μας ωθεί να εκζητήσουμε την ευσπλαχνία του Θεού.» Ζ.Χ. σ. 288.

ΣΚΕΨΗ: Τι είναι εκείνο που σας κάνει άξιους της σωτηρίας; Τι δείχνει η απάντησή σας για τη μεγάλη σας ανάγκη για χάρη; Πώς ο Σταυρός, και μόνο ο Σταυρός, μπορεί να δώσει τη λύση σ' αυτή σας την ανάγκη;

Πέμπτη 20 Νοεμβρίου

ΥΠΟΤΑΓΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ

«Υποτάχθηκε λοιπόν εις τον Θεόν, αντιστάθηκε εις τον διάβολον, και θέλει φύγει από σας» (Ιακ. 4/δ' 7). Προσέξτε τη σειρά. Εάν προσπαθήσουμε να αντισταθούμε στον Διάβολο με τη δική μας δύναμη, τι πιθανότητες νίκης έχουμε; Όταν οι επτά Ιουδαίοι εξορκιστές, προσπάθησαν να ελευθερώσουν έναν δαιμονισμένο χρησιμοποιώντας τα ονόματα του Ιησού και του Παύλου σαν «μαγική συνταγή», ο δαιμονιζόμενος τους επιτέθηκε και οι άνδρες κατέληξαν να τρέχουν γυμνοί και τραυματισμένοι (Πράξ. 19/ιθ' 13-16). Γι' αυτό πρέπει να υποταχθούμε στον Θεό και στο θέλημά Του, για να μπορέσουμε να αντισταθούμε στο Διάβολο. Παράλληλα, δεν πρέπει να νομίζουμε ότι οι αναγνώστες της επιστολής του Ιακώβου δεν είχαν υποταχθεί στον Θεό. Είναι ξεκάθαρο ότι ο Ιάκωβος απευθύνεται σε πιστούς. Έτσι, χρειάζεται να υποτασσόμαστε στον Θεό καθημερινά και να αντιστεκόμαστε στο Διάβολο κάθε φορά που ερχόμαστε αντιμέτωποι με τους πειρασμούς.

Διαβάστε Ιακ. 4/δ' 8-10. Τι εντολές δίνει ο Ιάκωβος και πώς αλληλοσυνδέονται; Πώς σχετίζονται με την υποταγή στον Θεό;

Η έκκληση σ' αυτά τα εδάφια για αλλαγή, είναι η αποκορύφωση όσων έχει πει ο Ιάκωβος από το εδάφιο 3/γ' 13. Στην περικοπή που μελετάμε αυτήν την εβδομάδα γίνεται αντιπαράθεση της ουράνιας σοφίας με της δαιμονικής, καθώς και των υπερήφανων που εξυψώνουν τον εαυτό τους όπως ο Διάβολος (δείτε Ησ. 14/ιδ' 12-14), και των ταπεινών που υποτάσσονται στον Θεό. Επίσης, ο Ιάκωβος κατηγορεί την απιστία προς τη διαθήκη με τον Θεό (Ιακ. 4/δ' 4), ενώ επαναλαμβάνεται η κατηγορία της διγνωμίας (Ιακ. 4/δ' 8 συγκρίνετε με 1/α' 8). Επομένως, η έκκληση για υποταγή στον Θεό είναι κάτι παραπάνω από ηθική επίπληξη – είναι έκκληση στους αμαρτωλούς για μετάνοια, όπως ακριβώς έκανε και ο Ιησούς (Λουκά 5/ε' 32). Πώς πρέπει να γίνεται η μετάνοια; Ο Ιάκωβος μας δίνει τα βήματα (βάση του Ψαλμ. 24/κδ' 3-6): (1) πλησιάστε στον Θεό, και Εκείνος θα πλησιάσει σε εσάς, (2) καθαρίστε τα χέρια σας και αγνίστε την καρδιά σας (σκεψίες και πράξεις), (3) κακοπαθήστε, πενήθηστε, και κλάψτε για τα λάθη σας, αναγνωρίζοντας ότι εκείνο το οποίο χρειάζεστε είναι η διεκδίκηση της χάρις του Θεού.

ΣΚΕΨΗ: «Ταπεινώθηκε ενώπιον του Κυρίου, και θέλει σας υψώσει» (Ιακ. 4/δ' 10). Τι σημαίνει αυτό; Πώς μπορούμε να ταπεινωθούμε ακολουθώντας το παράδειγμα που άφησε ο Ιησούς;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

«Πολλοί καταπιέζουν την καρδιά τους με τις φροντίδες που επιφορτίζονται γιατί προσπαθούν να μιμηθούν τα πρότυπα του κόσμου. Προτιμούν να υπηρετήσουν τον κόσμο, να εμπλακούν στα προβλήματά του, να υιοθετήσουν τις συνήθειές τους. Έτσι ο χαρακτήρας τους βλάπτεται και η ζωή τους καταντά ένας αδιάκοπος μόχθος. Για να ικανοποιήσουν τη φιλοδοξία τους και τις κοσμικές επιθυμίες τους, παραβιάζουν τη συνείδησή τους και επιφορτίζονται με πρόσθετες τύψεις. Η συνεχής ανησυχία εξαντλεί τις ζωτικές δυνάμεις. Ο Κύριος μας τους θέλει να εγκαταλείψουν αυτό το ζυγό της δουλειάς... Τους παροτρύνει να ζητήσουν πρώτα τη βασιλεία του Θεού και τη δικαιοσύνη Του και υπόσχεται ότι θα τους προστεθούν όλα τα αναγκαία πράγματα για τούτη την πρόσκαιρη ζωή.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 303.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Σκεφτείτε τα δύο είδη σοφίας που μελετήσαμε την ημέρα της Δευτέρας. Θυμηθείτε κάποιες σημαντικές αποφάσεις και πράξεις που κληθήκανε να κάνετε μέσα στην εβδομάδα. Ποιο είδος σοφίας χρησιμοποιήσατε;
2. Όπως είδαμε, ο Θεός υποσχέθηκε στο λαό Ισραήλ ότι ως αποτέλεσμα της υπακοής τους στους νόμους Του, τα γύρω έθνη θα έλεγαν, «Ιδού λαός σοφός και συνετός». Αυτό όμως δεν ήταν αιτία να οδηγηθεί ο λαός στην υπερηφάνεια; Η υπερηφάνεια, όπως ξέρουμε, έρχεται σε αντίθεση με την ουράνια σοφία που οδηγεί στην ταπεινοφροσύνη. Τι συνέβη και πώς μπορούμε να αποφύγουμε τα λάθη τους; Πώς η σωστή κατανόηση της υπηρεσίας του Αγιαστηρίου θα τους προστάτευε από την υπερηφάνεια; Πώς ο Σταυρός είναι για μας σήμερα η απόλυτη προστασία ενάντια στην υπερηφάνεια;
3. Διαβάστε ξανά την παραπάνω δήλωση της Ε. Χουάιτ. Πόσο αγωνιζόμαστε για τα κοσμικά πρότυπα; Αυτά τα πρότυπα είναι πάντοτε επιβλαβή; Πολλές φορές διαβάζουμε για ανθρώπους που έχουν τα πάντα, σύμφωνα με τα κοσμικά πρότυπα, ωστόσο η ζωή τους είναι κατεστραμμένη. Τι μας δείχνει αυτό για το πόσο απατηλά είναι τα όσα ο κόσμος μάς προσφέρει; Πώς μπορούμε να μάθουμε να αντιστεκόμαστε στα κοσμικά και να βοηθήσουμε τους νέους να μην πέσουν στην παγίδα των απατηλών υποσχέσεων του κόσμου;
4. Μείνετε στην ιδέα της ταπεινοφροσύνης. Γιατί είναι τόσο σημαντική στη ζωή του Χριστιανού; Γιατί η υπερηφάνεια είναι θανάσιμο κακό για εκείνον που θέλει να ακολουθήσει τον Ιησού;

Παρουσιάζει η έκδοση για
iBooks της **Σχολής**
Σαββάτου

Επίσης και σε PDF εντελώς δωρεάν!

www.believechannel.org

